

INCONSCIENT COL·LECTIU EN LA CASA DEL DRAC

El grup d'artistes "Inconscient Col·lectiu" exposa per primera vegada a la Casa del Drac de Cervera del Maestrat. Inconscient Col·lectiu és un grup de sis artistes que es va formar a finals de 2005 en el Parador de Turisme de Benicarló. El grup es compona de Nicole Wynants Crutzen, Katrin Maeder, Julieta Sol Bengoa, Miguel Caveró, José Caldés i Jesús Maestro. Els artistes treballen en estreta col·laboració i organitzen exposicions col·lectives.

El grup es caracteritza per la gran diversitat de biografies dels seus membres. El vincle comú del grup és l'amistat entre si i la bona experiència de la seua primera exposició col·lectiva a Benicarló.

Wynants Crutzen és de procedència belga i la seua tècnica habitual és l'oli. Maeder, veneçolana de pares alemanys, treballa la pintura sobre seda. Sol Bengoa és argentina i usa l'oli entre altres tècniques. Caveró és de Palència i el seu mitjà d'expressió és la ceràmica. Caldés viu a Benicarló i és conegut per les seues escultures de bronze i pintures monumentals. Maestro és nascut a Saragossa i a més de la pintura es dedica a altres disciplines artístiques com l'escriptura i la música. L'exposició romandrà oberta els caps de setmana fins al 7 de desembre de 2008. Consultar els horaris a www.el-drac.es.

Els alumnes del cicle de cuina de l'IES Joan Coromines posen de moda el restaurant pedagògic

Cada dijous està ple. El restaurant pedagògic de l'Escola de Hosteleria de l'IES Joan Coromines elabora magnífics menús cada dijous, prèvia cita, en el centre formatiu del Servef de Benicarló.

Desenes d'alumnes han posat de moda el menú degustació que s'ofereix cada dijous prèvia cita. Terrines de foie a la sal amb dolç de cafè i anelles cruixents de ceba, arrosos amb bolets, suprema de lluç amb avellanes, llimona, galta de porc guisada amb ametlles garrapinyades, trinxat i perles de nap, amb un sorbet de taronja i un pastís perlia i un cuidat celler a força de vins valencians, francesos i riberes del Duero va ser l'últim dels menús ofert a premsa i equip directiu del centre.

Número 658- 7 novembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

L'ajuntament fica potes amunt Benicarló amb obres a dojo

Almenys la Plaça Constitució es forada ella mateixa...

Els alumnes del cicle de cuina de l'IES Joan Coromines posen de moda el restaurant pedagògic
CREIX L'AFICIÓ DEL TRIATLÓ A BENICARLÓ

L'ajuntament fica potes amunt Benicarló amb obres a dojo

Només han passat uns dies des de l'inici de les obres a diverses parts de la ciutat i les queixes, entre comerciants i veïns afectats, s'ha multiplicat de manera espectacular. En general es pregunten la necessitat d'algunes d'elles, cas de l'avinguda Catalunya, o la seua oportunitat, pels greus problemes d'accés que comportarà, si tenim en compte que anem de cara a un Nadal en plena recessió. A més l'alcalde demana la complicitat de PSPV perquè s'inicien, quan abans, les obres del passeig marítim que ens uniria amb Peníscola.

text REDACCIÓ

El Consistori de Benicarló ha donat el tret de sortida a les obres en tres importants carrers de la localitat, simultàniament. Es tracta dels carrers Colón, Hernán Cortés i Avinguda Catalunya, alguns dels quals necessitaven una urgent rentada de cara i que, comparativament amb unes altres parts de la localitat, estaven degradades, brutes i amb enfonsaments en les voreres a conseqüència d'estacionaments indeguts. Les obres compten amb ajudes del Consell amb la finalitat de potenciar la gestió integral de l'activitat comercial. La Conselleria d'Indústria, Comerç i

Innovació pretén consolidar i ampliar el marc d'ajudes a la gestió integral de l'activitat comercial en l'espai urbà a fi d'incentivar la realització de projectes i inversions necessaris per a poder aconseguir l'increment en l'eficiència i competitivitat del sector. El Consistori ha rebut 742.789 euros de subvenció per l'adequació comercial d'aquests carrers. Amb aquestes ajudes, la Conselleria d'Indústria, Comerç i Innovació, i la pròpia Presidència, contribueix a acomodar les infraestructures comercials dels municipis, com els mercats locals i els centres urbans, tant en el material com en la qualitat del servei públic, a la realitat del seu entorn vital i en el

marc general d'una societat en contínua transformació. En particular, la Generalitat incentiva les mesures destinades a fomentar l'accessibilitat, millorar l'ús per als vianants, el mobiliari urbà i la creació d'itineraris comercials en els centres urbans. Diputació i Comerç sufragaran 550.000 dels 930.000 euros que costarà la remodelació del carrer Hernán Cortés, que serà per als vianants. L'alcalde ja va augurar que per la coincidència de les obres "seran unes dates complicades". Les pròximes obres previstes seran les remodelacions del carrer Francisco Pizarro i César Cataldo i que Domingo va anunciar que espera estiguen acabades a final de la legislatura.

L'Escola de Teatre l'Escenari prepara l'estrena del curtmetratge "Play it, Sam"

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

Abans que acabe el present any està previst l'estrena del curtmetratge "Play it, Sam", produït per l'Escola de Teatre l'Escenari, en associació amb Arpa Producció i Mediarec.

La pel·lícula, que va ser rodada a Benicarló el passat estiu, vol retre homenatge al genial cineasta Woody Allen i al cinema negre americà dels anys 40. Ha estat dirigida per Román Miquel i compta amb un guió escrit per Josi Ganzenmüller, qui va comptar amb la inestimable col·laboració del polifacètic artista Jesús Maestro. L'equip de rodatge i producció va superar les trenta persones, format gairebé en la seua totalitat per tècnics de la nostra comarca.

En aquests moments el film es troba en fase de muntatge i post-producció. La banda sonora original està sent composta pel músic benicarlano Marc Jovani.

"Play it, Sam" està protagonitzat per Nuria Vicent, Sergi Marzá i Josi Ganzenmüller, components del grup de teatre amateur "Teatre de Guàrdia", amb la col·laboració especial de Amah Attiogbe i la participació, en una de les escenes, de vint figurants.

FOTO!

Marta Vayá i les seues amigues van celebrar el seu comiat de soltera dissabte passat 1 de Novembre. Per això la van dur a Saragossa i la van vestir al més pur estil Moulin Rouge per gaudir, com bones *mecheras*, de la nit *maña*. El compte enrere ja ha començat, doncs, ja està prop el 22 de novembre, dia en el que ella i Marcos contrauran matrimoni.

I QUÈ?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Va ser dolça la derrota que el Vinaròs li va fer patir al Benicarló diumenge passat? Doncs no, no va ser gens dolça, però certament va tindre un regustet. Un regustet a no sé què, però no vaig anar-me'n del Municipal Pitxi Alonso absolutament enfonsat i abatut tal i com pertoca a un personatge del meu tarannà. Tracto de comprendre-ho objectivament i no me'n surto. Per què vaig sopar tot i l'esgarrifós plat fondo de paella, les dos dotzenes de musclos, les sis lioneses, les tres völdams, el cafè i el gotet de cuantró que van passar-me pel garganxó a l'hora de dinar? M'està canviant el metabolisme? M'he fet més vell encara? No ho sé, no ho entenc. Recapitulem. No m'agrada que el CDB perda mai, no puc ni pensar en la idea que el nostre etern –etern– rival ens pugui guanyar a casa tal i com ens va fer la setmana passada (a partir d'un penal injust i després d'uns moments de desconcert general), però igual vaig sopar. I bé, a base de bé, res de bullits ni misèries d'aquestes; les sobres de la paella de migdia, dos mesuretets de vinatxa de Batea, tres lioneses més i un gotet de sal de fruites.

Passa, comprenc, que em sento orgullós que tots els jugadors del Benicarló posen la cama sense esperar grans recompenses, passa també que vaig vore el camp com feia anys que no el veia –amb més de sis-centes persones, que les vaig comptar jo i amb més de mil euracos de taquilla. Deu ser això, no?

El partit, en general, va ser avorrit. Vaja no, en general no, va ser avorrit de solemnitat. Un resultat just haguera estat un zero a zero o menys encara. El Benicarló no va xutar en els noranta minuts més que una sola

vegada entre els tres pals i encara va ser en un intent de gol olímpic de Monterde. El Vinaròs va xutar en tres ocasions; en dos va marcar gol i l'altra se la va parar el porter. I no hi va haver més història.

Quan vaig arribar al camp vaig seure al meu lloc d'habitud. Sense adonar-me em vaig veure envoltat d'un grup de seguidors del Benicarló armats amb una flauteta que feia un soroll infernal i amb bombo d'estrèpit insofrible. Una colla de paisans del nostre davant Félix no van parar. Pom, pom, pom, pit, pit, piiiit. Quin martiri. Nostre Senyor, quin martiri. Per sort, els senyors en qüestió eren molt graciosos i parlaven d'una manera molt simpàtica. Tú, pitxuco, te trajiste el tambor para haser bulla o no. Al pobre Félix no va parar de dir-li Narisotas i de fer broma: ésa paratela con la narís, Pitxuco. En fi, jo no vull dir res, però aquests desafinats instruments musicals han fet la seua aparició pel camp del Benicarló en dues ocasions i la cosa s'ha acabat en derrota. La primera part va ser so-po-rí-fe-ra, repeteixo, so-po-rí-fe-ra. Ni una jugada de gol, ni un xut... encara sort les ganes que els posaven els nostres.

A la segona part, Ricardo Martínez se la va jugar i va treure

dos davanters. Anàvem llençats cap a la victòria. No arribàvem a l'àrea però hi posàvem molta voluntat. Els nostres xiquelots plantaven cara a fenòmens del futbol comarcal com Elías, Julve o Carrillo i cada vegada jugàvem més prop de la porteria vinarossenca. En un desafortunat contraatac però es va acabar el partit. L'àrbitre –puc dir-li fill de puta, així, amb bon rotllo com ara Fabra amb Colomer?– va veure només ell un penal a la nostra àrea i va agafar –el fill de puta, amb bon rotllo, eh!– i el va xiular. El nostre central Víctor es va lesionar i damunt ens van marcar. Descontrol general. En aquesta jugada es va produir l'anècdota de la vesprada. El senyor col·legiat li va ensenyar una targeta groga a César, sogre en potència del lesionat, mentre atenia el seu potencial gendre a la banda del terreny de joc. Faria riure si no fóra perquè el nostre brau defensa se'n va haver d'anar amb ambulància.

Després, un contraatac mentre els nostres acabaven de pair el penal injust i tot es va acabar. Zero a dos i cap a casa. Cap a casa, a sopar, no cal repetir-ho.

Diumenge vinent anirem al camp del Benicàssim. Perdrem, segurament.

“Comerços de l'Avinguda Catalunya van mostrar la seua indignació”

ve de la pàgina anterior

Eliminació de rotonda

La rotonda de les palmeres ja és història. El dilluns es va consumir la seua desaparició després de l'eliminació de les dues palmeres. L'obra, segons les autoritats locals, s'emmarca en un Pla de remodelació integral de la Plaça de la Constitució, una obra realitzada i finançada amb el decisiu impuls del llavors president de la Generalitat, Eduardo Zaplana i que vas costar quasi 12 milions d'euros, encara que mai s'ha sabut el seu cost real. El següent pas a l'eliminació de la rotonda serà, també, la desaparició de la font que filtra al pàrquing subterrani (que serà erigida en altre lloc), que crea unes estalactites que no tenen res a envejar a les de qualsevol cova. Tindrà un nou disseny i s'engloba amb un pla per a remodelar aquesta zona de la població de pròxima expansió urbana.

Pluja d'obres i millores

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va recordar al PSOE que Benicarló compta ja amb els terrenys del passeig marítim Sud i que “s'han de començar les obres”, i per això li demana ajuda a Enric Escuder, ex-primer edil i diputat socialista, perquè Medi ambient adjudique ja les obres. D'altra banda l'alcalde va anunciar ahir que “poc a poc aniran començant les obres per a pal·liar durant aquests quatre anys el dèficit d'infraestructures i subvencions per part de diferents administracions”. Entre aquestes va citar l'inici d'obres en el Centre de DIA i reforma del geriàtric municipal; l'inici de la construcció del Centre de Salut Integrat (CSI) el pròxim dia 25 i l'oficina de la Comissaria de la Policia Autònoma. En aquesta última infraestructura policial, el Consistori pràcticament ha

executat la integritat de les obres i tan sols falta l'arrebossat de la façana abans de la cessió a la Conselleria de Governació de part de les instal·lacions. Els arquitectes haurien de redactar la seua part del projecte perquè en 2010 estiga instal·lada la policia autònoma a Benicarló. A més el primer edil va explicar que en la reunió mantinguda amb Victoriano Sánchez, Director General d'Infraestructures, se li va traslladar la necessitat d'articular la connexió dels tres municipis costaners de Benicarló, Vinaròs i Peníscola i salvar amb un pont el barranc de Aiguaviva. Sánchez va explicar que al no ser la zona

de Benicarló urbana, no tenen competències per actuar sobre la canalització i pont. El dijous el primer edil es reunirà amb el Comissari d'Aigües, en la Confederació del Xúquer, per abordar aquesta problemàtica.

Per altra banda, la pròxima setmana, es disposarà d'una maqueta de la nova font de la plaça de la Constitució i per a la que el Consistori ha obtingut finançament per alçar el pis i refer el ferm amb formigó estampat amb la nova font central. El primer edil també va explicar que es licitarà el dic sobre la platja del Morrongo i que està inclosa en els pressupostos de la Generalitat, igual que la nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) amb tractament terciari de les aigües, pressupostada en 24 milions d'euros i els vials de Benicarló a Càlig i de Benicarló a Peníscola.

Moltes queixes per les obres

Comerços de l'Avinguda Catalunya van mostrar la seua indignació per la manera en la que s'han escomès les obres en aquest important vial. Els comerços asseguren estar patint les conseqüències del tall en la circulació i, aquesta absència de vehicles i trànsit, està fent que els seus comerços s'estiguen ressentint en les vendes d'una manera molt clara. “Podrien haver deixat un dels dos sentits perquè la gent circulara, perquè açò ara és un caos i encara ho serà més”, assenyalava un afectat que demanava que “la meitat dels diners ho destinen a compensar als comerciants, que estarem mesos sense veure un duro”. D'altra banda veïns d'Hernán Cortés s'han vist obligats a estacionar els seus vehicles en l'aparcament subterrani de la Plaça Constitució, un aparcament “insegur”, amb filtracions i sense vigilància.

BREUS

text REDACCIÓ

La negativa del PP a abordar per urgència la moció de la Ciutadania va generar retrets de part del professorat

La negativa del govern de Benicarló a acceptar la urgència en la moció del Bloc referent a l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania va aixecar protestes per part del professorat, pares i alguns alumnes presents en el Ple municipal. El primer edil després d'escoltar les peticions de nacionalistes i socialistes que reclamaven la destitució del conseller Font de Mora, l'autonomia de cada centre a impartir en la llengua que volgués l'assignatura i la creació d'una taula de diàleg enfront dels expedients a professors, va descartar la urgència per poder estudiar amb més deteniment la proposta en les files populars. Després de les demostracions de reprobació del públic, el primer edil va demanar ordre i alguns dels assistents van optar per abandonar el saló de plens.

Ruralcaixa col·labora amb l'exposició "Bona terra, bona collita" amb 30.000 euros

La Fundació Ruralcaixa Castelló i el Consistori benicarlando van signar un acord de col·laboració pel qual la fundació aportarà 30.000 euros per a sufragar part de les despeses de l'exposició permanent "Bona terra, bona collita" que es pot veure en el Mucbe.

Enrique Vidal, patró de la Fundació i l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, van celebrar l'acord que busca impulsar i difondre el patrimoni

Benihort estima que un milió de quilos de carxofa es veurà minvada per les pluges

Segons els informes tècnics de Benihort, la producció de carxofa amb Denominació d'Origen de Benicarló sofrirà un important minvament, respecte a la campanya de 2007-08, encara que la seva qualitat no es veurà afectada. De les primeres valoracions realitzades pels tècnics en hortalisses i cítrics, s'extreu que "haurà una pèrdua de 1 milió de quilos de carxofa, en general, i un important minvament en carxofa de Denominació d'Origen, respecte l'any passat, però seguirem garantint la seua qualitat", va explicar el president del Consell Rector de Benihort, Florencio Herrero.

Una dona cau al buit a Benicarló intentant rescatar a un gat

Una dona es va precipitar des d'una altura equiparable a un segon pis en un celobert al tractar de rescatar a un gat. Els fets van ocórrer en el carrer Colón. La dona va quedar ferida i inconscient. Pel que sembla, es va despenjar amb una corda per a recuperar a un gat, que havia quedat atrapat, quan la corda es va trencar caient des d'una altura considerable. La dona va ser traslladada en ambulància fins a l'Hospital de Vinaròs, on va ser ingressada.

Pròstata i salut

El divendres 31 d'octubre i tal com s'havia previst va tenir lloc a la Peña Setrill l'acte en el qual el Doctor Josep Salvador va pronunciar la conferència *La pròstata al segle XXI*. I va ser el senyor Jordi Cid, farmacèutic de professió i vocació qui va presentar el conferenciant.

El Doctor Salvador amb paraula vertaderament pedagògica i entenedora i utilitzant material audiovisual va endinsar-nos en les particularitats de la pròstata, una de les glàndules de secreció externa que fa la seua funció en la salut de les persones del sexe masculí. I que si tot va bé, mel de romer, però a certa edat, en un percentatge ben significatiu, ocasiona problemes seriosos de salut. Per la qual cosa es aconsella una revisió anual per vigilar el misteriós PSA i també per entendre-nos amb un tacte rectal més o menys emocionant.

El nombrós públic que hi va assistir va poder gaudir-ne de la saviesa, de la professionalitat, de l'esperança, de la sensibilitat, de la fe que dimanen de persones com el Doctor Josep Salvador que ha transformat l'estada en aquest món de pròstates complicades en una lluita a mort en favor de la vida, de la qualitat de vida, és a dir, en favor de salut. Que bé!

Jaume Rolíndez

Vetllada de kick boxing

text REDACCIÓ

El Club Kick Boxing de Benicarló ha organitzat una vetllada de kick boxing que tindrà lloc aquest pròxim dissabte 8 de novembre, a partir de les 7 de la tarda, en el pavelló poliesportiu de Benicarló.

El president de l'entitat, Javier Lluch, ressaltava que l'objectiu de la vetllada és "difondre aquest esport, que ara com ara és minoritari en aquestes comarques, i al mateix temps donar suport una causa solidària, ja que el 10% dels beneficis es destinarà a la federació de Dones Progressistes per a la lluita contra la violència de gènere".

Durant la vetllada es realitzaran sis combats, un professional i cinc amateurs. L'actuació estel·lar serà la de Eva Mª Naranjo i Jessica Sánchez, ambdues professionals. El combat serà a cinc assalts i l'alacantina Naranjo parteix com favorita, ja que en el seu impressionant currículum esportiu compta, entre uns altres, amb el títol de campiona del món de Full Contact i Campiona d'Europa de Kick Boxing. En els combats amateurs, tots masculins, es comptarà amb la participació del benicarlando Vicente Peña.

En l'intermedi de la vetllada, el gimnàs System Sport, realitzarà una exhibició de hip hop.

Lluch ressenyava que el preu de les localitats és "pràcticament simbòlic per a un acte d'aquest tipus, ja que pretenem que l'assistència sigui massiva i aconseguir també rentar la imatge que es té del kick boxing com esport violent i agressiu, que en absolut respon a la realitat".

CREIX L'AFICIÓ DEL TRIATLÓ A BENICARLÓ

text TRIATLÓ BASILISCUS

Per a aquells que no coneixen aquest dur esport, el triatló consisteix en una prova que es desenvolupa en el següent ordre: natació, ciclisme i carrera a peu. Bàsicament existeixen quatre distàncies: Sprint (750 metres, 20 km i 5 km), Olímpic (1500m, 40 km i 10 km), Mitja Distància (2500m, 80 km i 20 km) i Llarga Distància o "Ironman", (3800m, 180km i 42 km).

La història del triatló es remunta a 1974, en Mission Bay (Califòrnia del Sud), quan un grup d'amics van començar a entrenar-se junts. Entre ells havia corredors, nedadors i ciclistes i prompte les llargues sessions d'entrenament es van convertir en carreres informals. Dirigit i concebut per Jack Johnstone i Don Shanahan el primer triatló de Mission Bay va tenir lloc el 25 de setembre de 1974 i va comptar amb la participació de 46 atletes.

En 1978, a Hawaii, va sorgir una disputa entre marines sobre quina era la prova més dura que es celebrava en l'illa: la travessia nadant de la badia de Waikiki (2,4 milles) la volta ciclista a Oahu (112 milles) o la prova de marató de Honolulu

Si estàs interessat a formar part d'aquest nou club, acudeix el dissabte 8 de novembre a les 17 hores al bar "Canpovero", situat al costat de l'auditori de Benicarló, o contacta amb nosaltres a triatlobasiliscus@gmail.com

(26,2 milles). La falta d'acords va dur al comandant John Collins a prendre una solució salomònica: unir les tres proves en una mateixa carrera que es va disputar per primera vegada en 1978. La duresa de la carrera va dur a catalogar-la com el Ironman (Home de ferro), com forma de definir als participants que assoleixen la seua finalització.

La història del triatló a Benicarló es remunta a 1993 i com una mera activitat de tots els estius dins de la campanya contra la droga de l'Ajuntament, impulsada per Walter Zorrilla i amb la col·laboració dels Clubs de Natació, Ciclisme i Atletisme, Creu Roja i la Policia Local. Ha estat sempre un esdeveniment molt esperada per molts benicarlandos i visitants, per estar caracteritzada per les curtes distàncies populars, 300 metres de natació, 7 km de ciclisme i 1 corrent a peu. L'any passat no es va realitzar per inclemències del temps i enguany no s'ha inclòs en el calendari esportiu estival.

Avui, perduda la iniciativa municipal a impulsar aquest esport, un grup de participants d'aquells anys han agafat el testimoni i preveuen en un futur proper crear un club destinat a fomentar el triatló a Benicarló, on el màxim afany siga participar en triatlons de totes les distàncies i l'èxit pugui ser finalitzar-lo en les millors condicions físiques i psíquiques.

MANIFEST DEL CLAUSTRE DE PROFESSORS I L'AMPA DE L'IES RAMON CID

La implantació de l'assignatura *Educació per a la Ciutadania* ha sigut polèmica des de l'aprovació de la LOE. A la Comunitat Valenciana els alumnes de 2n d'ESO han d'estudiar-la en anglés tot i que no tenen les competències bàsiques en aquesta llengua estrangera per a poder entendre els continguts de la nova matèria.

La matèria ha de ser impartida pels professors de Filosofia o Història amb la titulació d'anglés exigida per la Conselleria. Com no han trobat professorat adient, a l'hora d'impartir aquesta matèria es troben dos professors a l'aula, el d'anglés tradueix els continguts que el professor de Filosofia o Història li ha programat, creant d'aquesta manera una situació ridícula i absurda que no facilita en absolut que els alumnes entenguen les explicacions.

Les ordres per a aquesta assignatura són tan confuses que la Conselleria ha fet pública aquesta darrera setmana, una última recomanació en què aconsella al professorat impartir la matèria mitjançant pel·lícules en anglés subtítulades.

Desenes de milers de pares i mares, alumnes, professorat... convocats per la Plataforma per l'Ensenyament Públic -integrada per l'STEPV, CCOO, UGT, FAPA-València, Escola Valenciana, l'associació d'estudiants FAAVEM i les Permanents de Directors de primària i secundària- han manifestat els últims dies el seu rebuig a l'actual política educativa del Govern Valencià, i especialment, s'ha refusat aquest darrer despropòsit de la Conselleria d'Educació que regula la impartició de l'*Educació per a la Ciutadania (EpC)* en anglés.

El sistema educatiu valencià patix greus problemes estructurals, té un funcionament ineficient i la Plataforma ha posat damunt la taula tot un seguit de mancances a l'ensenyament públic, entre les quals podem assenyalar:

Els barracons proliferen per molts pobles i ciutats, mentre que la remodelació i construcció de centres de primària i secundària no es fa.

El fracàs escolar necessita una ràpida solució i per això és necessari que les plantilles de professorat siguin estables, que tots els centres puguin comptar amb especialistes en necessitats educatives i professors de reforç per a atendre la diversitat.

Cal un procés de matriculació clar i transparent que garantisca que cap centre, sobretot els privats i concertats, puguin triar el seu alumnat.

És urgent arribar a un pacte d'Estat per tal que no es faça una utilització política i partidista de l'ensenyament: el govern valencià està fent servir l'Educació per la Ciutadania en la confrontació política amb el govern central.

Davant aquesta situació de precarietat que viu l'ensenyament a la Comunitat Valenciana, la Plataforma per l'Ensenyament Públic i els col·lectius sotassignats demanem, entre d'altres, els següents punts:

La retirada de l'Ordre d'*Educació per a la Ciutadania* en anglés i la paralització de qualsevol expedient contra el professorat o juntes directives que s'han negat a impartir l'assignatura tal com regula l'ordre

Un nou mapa escolar que done resposta a les necessitats reals d'escolarització.

La constitució immediata d'una xarxa pública per a 0-3 anys i l'adopció de les mesures necessàries per tal que l'alumnat de primària i secundària tinga les competències bàsiques per a expressar-se correctament en les dues llengües oficials i per a comunicar-se en una llengua estrangera.

La implantació dels programes necessaris perquè l'alumnat no abandone el sistema educatiu durant les etapes obligatòries.

Repartiment equilibrat de l'alumnat amb necessitats educatives especials entre tots els centres mantinguts amb fons públics.

Inversions en l'escola pública que puguin garantir un ensenyament de qualitat per a tots.

El Claustre de professors de l'IES Ramon Cid de Benicarló manifesta la seva adhesió als punts abans esmentats, així com el seu suport al seguit de mobilitzacions convocades. De manera especial, fa una crida a l'assistència de tots els col·lectius implicats: pares, mares, alumnat, professors i personal no docent als actes de reivindicació convocats.

Concentració a l'Ajuntament de Vinaròs el dia 10 de novembre a les 19 hores

L'Associació Benicarló-Art exposa a Vinaròs

text REDACCIÓ

Dijous passat 30 d'octubre, l'Associació Benicarló Art va inaugurar una nova exposició col·lectiva, després d'acceptar la invitació de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Vinaròs, per a exposar en l'Auditori Aygüals d'Izco. Al voltant de 20 artistes comarcals, integrats en l'associació, exposen unes 50 obres pictòriques de diferents estils. La inauguració de la mostra, que va ser realitzada per la regidora de Cultura Mª Dolores Miralles, va comptar amb la presència d'artistes i amics que no van voler perdre's aquest esdeveniment.

L'exposició, que es podrà visitar en horari de tarda, romandrà en l'Auditori de Vinaròs fins al diumenge 16 de novembre de 2008. L'Associació Benicarló Art vol agrair a la Regidoria de Vinaròs, i especialment a la Sra. Miralles, aquesta mostra de confiança per a ajudar-los a difondre les seves obres a nivell comarcal.

Nota de Premsa

El PSPV-PSOE dona suport la manifestació del 6 de novembre convocada per les associacions de discapacitats de la CV i expressa la seva adhesió a les reivindicacions de les persones en situació de dependència i les seves famílies. Camps és l'únic responsable que la CV es trobi a la cua d'Espanya en l'aplicació de la Llei de la Dependència. Complint els compromisos signats amb la Generalitat, el govern de Zapatero ha destinat 84,2 M€ per a l'atenció a la Dependència dels valencians i valencianes que ho necessiten. Cal denunciar que correspon a la Generalitat el registre, valoració, dictamen i prescripció de serveis de cadascuna de les sol·licituds de les persones en situació de dependència.

És culpa de la Generalitat el retard en la tramitació administrativa que deixa a 18.000 famílies que ja han estat valorades, sense la prestació a la qual tenen dret. Exigim al conseller Juan Cotino que abandoni la seva actitud de boicot i victimisme i treballi pels interessos dels valencians i valencianes. Denunciem que, com a conseqüència d'aquest boicot, la Comunitat Valenciana pot deixar de percebre 30 M€ del Govern d'Espanya. El PSPV-PSOE insta al Govern de Camps que compleixi els tràmits necessaris perquè aquests diners no es perdi i arribi als seus destinataris: les persones en situació de Dependència de la Comunitat Valenciana.

Aprofitant la nota de la Secretària d'Acció electoral, volem abundar en la situació a Benicarló: (cadascú que tregui les seves conclusions)

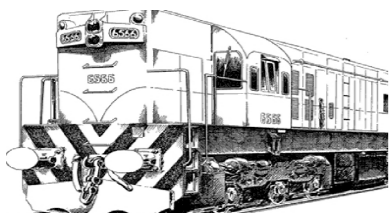
- Expedients oberts en els Serveis Socials: 368
  - Sol·licituds realment presentades en la SS.SS.: 257
  - Persones que han rebut notificació positiva: 11 dels quals 3 ja reben ajuda (2 econòmica i 1 en residència).
- La resta, 8, està en espera.
- Consideració a part mereixen els expedients dels usuaris del OACSE, tramitats directament.

Grup Socialista municipal de Benicarló (05.11.2008)

La família Gimeno-Navarro agraeix totes les mostres de condol rebudes en la mort de la seua mare, Josefa Navarro Giménez, que va ocórrer el passat 2 de novembre.

Nota de Premsa

LES CORTS I LA DIPUTACIÓ SOL·LICITEN LA LÍNEA DE RODALIES CASTELLÓ VINARÓS

Als dos plenaris s'acceptà la proposta presentada pel BLOC sobre la creació de la línia de rodalies Castelló- Vinaròs. El darrers 22 d'octubre al plenari de les Corts Valencianes i el 28 d'octubre al plenari de la Diputació de Castelló s'aprovaren per unanimitat la proposta presentada pel BLOC per tal d'instar al Govern Central a que cree una línia de rodalies pròpia de Castelló, això comportaria la dotació de trens de rodalies de la Capital fins a Vinaròs.

Segons Josep Maria Pañella, diputat del BLOC a les Corts "És necessari la creació d'aquesta línia perquè les persones que viuen a les localitats situades entre Vinaròs i Castelló, es veuen privades de tenir un sistema de transport públic interurbà digne. El ferrocarril, presenta moltes dificultats per la poca cobertura horària que hi ha al nord de Castelló. Per no parlar de la ràtio, ja que mentre, la d'habitants per tren que trobem en el trajecte Castelló -València és de 18.878 habitants per tren, la ràtio existent entre Castelló i Vinaròs és de 30.626 habitants.

Maria Gràcia Molés, diputada del BLOC a la Diputació de Castelló assegura "Que l'aprovació d'una moció per unanimitat, sol·licitant un servei imprescindible, és històrica i per tant cal donar-li la importància que es mereix i cal que a Madrid es prenga seriosament, ja que és un tema vital que afecta a totes les poblacions del nord de Castelló. Aquestes no poden tindre un servei de tercera, perquè no volem ciutadans i ciutadanes de tercera a les comarques de Castelló, i la xifra de 9 trens entre Castelló-Vinaròs ens pareix una pantomima i burla cap a la gent del Maestrat, i els únics responsables d'aquesta són el Partit Popular i el Partit Socialista".

BLOC. Castelló de la Plana, 3 de novembre de 2008.

TOTS SANTS I TOTS ELS ARBRES?

Tots Sants sí: l'1 de novembre, tots els arbres no. La gent ho ha pogut comprovar, aquests dies, en anar al cementeri de Benicarló, a visitar les tombes dels seus familiars i amics: a la vorera que porta a l'entrada principal del recinte falten la meitat d'arbres. Tan difícil –per a intel·ligències privilegiades es veu- i tan car –per a pressupostos carregats de diners-, resultava reposar els arbres que falten a l'entrada del cementeri, en dies tant assenyalats? Sembla que és demanar massa a l'ajuntament "popular" de Benicarló: sensibilitat i cura.

Això sí, dos luxosos i potents vehicles de la policia local s'exhibien a l'entrada principal. Per fer bonic, pot ser?

Marc Antoni Adell

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La informació que es multiplica

- El Bloc afirma que la Generalitat no té intenció d'assumir la gestió del Conservatori de Música
- Domingo demana al PSPV complicitat perquè s'iniciïn les obres en el passeig marítim amb Peníscola
- Premi dels aficionats de Vilafranca a la ramaderia d'Orero Lecris de Barracas
- El Temps a Vilafranca

EXISTEIX EL COTXE ECOLÒGIC?

Des de fa un temps, la publicitat automobilística pretén convencer-nos que els seus cotxes són els menys contaminants, els més ecològics. Recordem les campanyes de l'Operació Eco Opel, Renault Eco2 o SAAB Potència i Ecologia. Almenys en internet, la de major repercussió ha segut la de Renault Eco2: d'uns estudis de Hoollywood, surten els treballadors "puny en alt", cantant que tots volen un cotxe ecològic com el de les estrelles del cel·luloide. L'opció Eco2 als models com Clio garanteix unes emissions de

CO2 per sota de 140mg/km –consum de menys de 6 litres als 100 km-, la fabricació en una factoria amb la certificació ambiental ISO 14001, la valorització del 95% de la seva massa -85% reciclatge i 10% energia- i que almenys un 5% del seu plàstic és reciclat. La major consciència ambiental dels compradors i els cada cop més alts preus del petroli podrien explicar aquesta tendència publicitària. També ha influït la reducció de l'impost de matriculació que, des de l'1 de gener d'enguany, tenen els vehicles amb baixes emissions de CO2.

A 1998, l'Associació Europea de Fabricants d'Automòbils signà un acord voluntari amb la Comissió Europea comproment-se a reduir el promig d'emissions de CO2 dels seus turismes a 140g CO2/km per a 2008. Com no s'han anat complint els objectius, a febrer de 2007, la Comissió Europea optà per legislar l'obligació d'assolir un promig de 120 g CO2/km per a 2012; actualment s'estarà per uns 160g CO2/km. La substitució gradual de l'impost de matriculació per una taxa de circulació basada en les emissions contaminants ha segut refusada pels països membres. El ministre d'economia espanyol declarà que l'impost de matriculació és una font important d'ingressos.

Una esmena d'Iniciativa-Verds i Esquerra Republicana a la nova Llei de Qualitat de l'Aire (Llei 34/2007) obligà a reglamentar la modificació l'impost de matriculació, basant-lo en les emissions de CO2, abans de desembre de 2008. Fins l'1 de gener, els cotxes de gasolina amb menys de 1600 cm3 de cilindrada i els de gasoil amb menys de 2000 cm3 pagaven un 75 % del seu preu com impost i els de més pagarien un 12%. L'actual impost fixa 4 trams en funció de les emissions de CO2: fins de 120g CO2/km estan exemptes, de 120 a 160 g CO2/km tributen un 4,75%, de 160 a 200 g CO2/km un 9,75% i més de 200g CO2/km paguen un 14,75%. Segons les vendes de 2006, un 70% dels vehicles pagaran menys impost de matriculació i, en certa mesura s'està afavorint la renovació del parc automobilístic. Amb la nova taxa de matriculació, s'ha eliminat el Pla Prever que permetia deduir-se part de l'impost de matriculació per la retirada d'un cotxe vell, mesura molt criticada pel sector automobilístic. Argumenten que són els vehicles vells, una tercera part del parc, els principals responsables del 60% de les emissions de CO2.

A la base de dades de l'Institut per a la Diversificació de l'Energia (www.idae.es/coches/), hi figuren 100 models de cotxes que emeten fins 120g CO2/km dels 2.843 que hi ha a la venda a l'estat. Hi són vehicles menuts amb poca potència i majoritàriament de gasoil. Els híbrids com el Toyota Prius Excutive tenen cilindrades grans, 1497 cm3, amb emissions molt baixes 104g CO2/km. Altres utilitzen bioalcohol o biodiesel.

Ecològic significa pertanyent o relatiu a l'Ecologia, ciència estudia la relació dels éssers vius amb l'entorn. Aquest

adjectiu referit als cotxes, no té una clara significació, està en la línia d'altres termes com verd, bio, natural... Suposem que es refereix als baixos impactes o alteracions ambientals que han produït la seva fabricació, funcionament i eliminació. La majoria de cotxes pesen entre 1 i 2 tones, un 75% de metalls. Si s'augmenta el nombre de vehicles, encara que reciclarem tots els cotxes vells, necessitariem minerals metàl·lics amb els impactes paisatgístics de les escombreres i de les mines. Els combustibles fòssils són no renovables i s'estan esgotant, els biocombustibles poden agreujar la fam del món i l'hidrogen pot no ser mai una alternativa real. Les emissions contaminant s'estan reduint als nous models però no s'eliminen completament. Per a circular i aparcar els cotxes es requereix un espai, a Europa una mitjana d'uns 250 metres quadrats asfaltats per vehicle, sovint de terrenys de conreu. Quant els vehicles acaben la seva vida útil van a parar a un cementiri o planta de desballestament. A la Unió Europea es retiren anualment prop de 10 milions de cotxes, generant-se unes 7,5 milions de tones de ferralla, recuperada majoritàriament, i 2,5 milions de tones de plàstic, olis... que, sovint, acaben als abocadors. La Directiva europea 2000/53/CE fixà el reciclatge obligatori del 85% de la massa dels cotxes per a 2015.

L'impacte ambiental d'un vehicle mai serà nul, serà una qüestió de grau. N'hi haurà de cotxes més o menys "ecològics": els vehicles actuals ho són més que els de fa 30 anys. Però, l'impacte total, el que realment importa, no depèn només de la tecnologia emprada, també de l'ús que fem d'ella i la quantitat d'usuaris com expressa la fórmula de l'ecòleg Paul Elrich: Impacte = Tecnologia X Consum X Població. Així, les millores tecnològiques automobilístiques poden quedar desbordades per un increment del nombre de vehicles. En aquesta línia cal fer-se ressò de "Nano", el turisme més barat del món que es fabricarà a l'Índia i pretén vendre's arreu del tercer món.

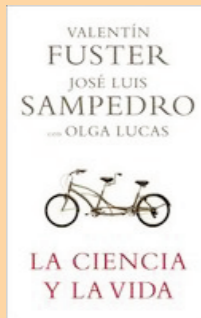
Si el cotxe si ha de ser, com ara, el sistema de transport dominant, tots els humans deuriem tindre drets a usar-lo. Però, encara que es redueixen molt les emissions, l'impacte global no serà assumible. No és pot dir que el cotxe privat sigui "ecològic".

Pere Bausà

DIÀLEG DE SAVIS

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

**VALENTÍN FUSTER,
JOSÉ LUIS SAMPEDRO.**

**La ciencia y la vida.
Ed. Plaza y Janés.
Barcelona. 2008.**

Fa uns anys el catedràtic d'Estructura Econòmica i escriptor, José Luis Sampedro va tenir una greu afecció cardíaca, i va ser tractat pel doctor Valentí Fuster en l'hospital Monte Sinaí de Nova York. Com a conseqüència d'aquest fet, va nàixer entre els dos una profunda amistat que els ha portat a mantenir llargues converses sobre la salut, la ciència i l'humanisme. Una d'aquestes extenses converses, transcrites per Olga Lucas, s'ha convertit en aquest llibre.

Diversos apartats configuren la seua estructura, el primer porta el poètic títol de "La hierba crece de noche", en el que es parla de l'estat de la societat occidental actual, que en opinió del professor Sampedro es troba a la vora de l'infart social, per tal d'evitar que aquest infart es faça efectiu, parla el doctor Fuster de la necessitat d'una educació emocional. Així mateix es planteja que fa falta tenir un major respecte cap a les persones per a millorar la convivència social.

En el segon apartat es medita sobre la felicitat, els dos prefereixen parlar de satisfacció íntima o de benestar, abans que de felicitat, per a aconseguir-la el doctor Fuster proposa tres premisses, que són: saber qui eres i invertir en el teu talent, complir el teu deure amb dignitat i aportar alguna cosa a la societat.

El capítol següent es titula "Entre dos mundos", en ell s'aborden diversos temes com: la crisi de valors entre la joventut occidental, la necessitat de normes en la societat per a poder exercir la llibertat, la comunicació com a fet bàsic per a recuperar l'equilibri interior, o l'estat actual dels estudis del cervell. Però pot ser el més interessant d'aquest capítol és el consell del doctor Fuster per a evitar l'estrès: relaxació, exercici físic i reflexió.

Continua el llibre amb el capítol titulat "La segunda vida" en què tracten el tema de l'espiritualitat i la vellesa, on hi apareixen temes com: que l'art, l'espiritualitat, l'orde moral i l'humanisme és la part que separa l'home de l'animal, els problemes de la jubilació, l'estat de les investigacions per a evitar l'envelliment, l'estat de la salut i de les malalties, o que és precís promoure la salut ja que aquesta és la part més important dintre del context de la qualitat i quantitat de vida.

En l'apartat "Ciència y sabiduría" es parla de la conveniència de que el ser humà es comuniqui, ja que l'aïllament és la mare de tres vicis: egoisme, egocentrisme i enveja. Acaben aquesta conversa parlant de Déu. El diàleg es tanca amb el capítol titulat "Morir un poco cada noche", on es tracta el tema de la mort des de la perspectiva del metge que s'hi enfronta cada dia, i d'una persona de noranta anys que ja es troba en la recta final de la seua vida.

La lectura de "La ciencia y la vida" suposa un autèntic plaer, avui en dia, en què en els mitjans de comunicació escoltem sorolls sense sentit i que la gent parla sense escoltar, poder llegir les opinions d'aquests dos savis reconforta l'esperit, ens fa recuperar l'esperança en el ser humà i ens permet pensar que és possible millorar el nostre món individual i col·lectiu. Com diu la frase final del llibre: "El futuro es manejable, la Vida es imparable".

Com està el panorama (musical)!

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Ja em permetreu que aquesta setmana us faça una col·laboració més agradable del que és habitual per la meua part. Us vull parlar d'una novetat discogràfica en el món de la música en valencià. Aquest món, dinàmic, vivíssim, amb una gran quantitat de músics i d'estils musicals, viu la marginació més lamentable per part de l'administració pública valenciana. Aluminosis són un joves de les terres del Maestrat que ja han esdevingut un clàssic del nostre panorama musical. Abans de l'estiu van publicar el seu darrer disc "Agorrock III" i s'han passat des d'aleshores fins ara fent un bon grapat de concerts per tota la geografia dels Països Catalans. Encara que el títol del disc no sembla gens original descriu clarament el seu estil musical: rock contundent amb lletres que ens porten als problemes del nostre media rural i al parlar del carrer dels nostres pobles. Aquest treball, per a mi, és molt millor que el segon pel que fa a les lletres i cançons; i pot ser millor que el primer, en quant a la millora de la sonoritat

del disc, enregistrat aquesta vegada en un estudi "com Déu mana". Són dotze cançons, algunes de les quals segur es convertiran en clàssics, com "Ni pa pipes" (amb una tornada digna de la cançó de l'estiu, que denuncia les dificultats que pateixen els llauradors i ramaders per a guanyar-se la vida), "Avaricia, pecat capital" (al voltant del que costa guanyar-se el cel avui en dia i els espabilitats que monten immobiliaries celestials), "No tens vergonya" (amb missatge mediambiental), "Curandero" (una crítica a la situació de la sanitat pública) o "Si jo fora" (denuncia del racisme i les fòbies en general de la societat actual, on no val el mateix l'africà que arriba en pastera que el que ho fa fixat per Real Madrid). El disc acaba, per a rematar, amb una versió del tema tradicional "Les penes són", amb la col·laboració especial del músic Manolo Kabezabolo. En definitiva un disc fresc i divertidíssim, amb denúncia, amb un so rocker contundent i a més cantat amb les peculiaritats del parlar del nostre terreny. Correu a comprar-lo que aquests xics és mereixen -al menys- cobrir les despeses d'edició.

CARTA A LA DIRECTORA

És una pena que no existisca el Nobel de pedagogia perquè enguany en tindríem un d'assegurat i valencià.

Les directrius per impartir Citizenship education (Educació per a la ciutadania) estan marcant un abans i un després en el món de les Ciències Socials. L'última aportació és especialment notable, ja res no tornarà a ser el mateix en el món de l'ensenyament. Només una ment preclara com la del senyor Font de Mora (perdó, Fountain of the Blackberry) pot inferir que aquesta assignatura s'ha d'impartir per mitjà de pel·lícules en anglés subtítulades (en espanyol, of course).

Personalment m'agradaria afegir el meu granet d'arena i sumar-me a aquest avanç en el món de la pedagogia suggerint al nostre Conseller unes quantes idees (que segur que ell podrà desenvolupar esplèndidament):

1. Explicar valencià fent servir llibres de text al segle XXI està desfasat. A partir d'ara podem visionar Canal 9 subtítulat en valencià i prou.
  2. Els atlas i els mapes són decimonònics. Per a l'assignatura de Geografia, què li semblaria passar als alumnes la *Vuelta Ciclista a España*?
  3. L'assignatura de Tecnologia està errada en el seu enfocament. Per què no mirem *McGyver* per la tele?
  4. No cal que li explique com és de cansat córrer en la classe d'Educació Física. I si miràrem la lliga espanyola de futbol?
  5. Pel que fa a la matèria de Música, what about watching la MTV?
  6. Les Ciències Naturals de primer cicle d'ESO podríem substituir-les per dos temporades de *L'abella Maya*; per al segon cicle els documentals de Félix Rodríguez de la Fuente anirien molt bé i *House* per al Batxillerat.
- I és que no sé com no se'ns havia acudit abans que els alumnes, en lloc de vindre a l'institut, podrien quedar-se a casa mirant la tele.

Joaquim The Saviour and Simon, teacher at the IES Raymond Cid of Benicarló

L'aura teatral

Fronteres

text JOAN HERAS

Fa un parell de setmanes vaig assistir a la darrera representació de l'espectacle *Un dia. Mirall trencat* que, tal i com ja vaig comentar en aquestes ratlles, presentava de manera magistral i poètica el món literari de la Mercè Rodoreda a partir dels elements perfectament combinats d'una peça teatral i de la coneguda novel·la de l'autora de la qual aquest 2008 en commemorem el centenari del seu naixement. Aquella nit, però, mentre anava baixant la reixa que a la manera de teló tancava la casa que anava reduint a cendres tota la seva història i mentre els aplaudiments i els braves omplien la sala, s'acabava alguna cosa més que la funció diària. En aquell moment –i si no fan bolos de l'espectacle, fet que ignoro si s'esdevindrà– un muntatge desapareixia, es fonia i entrava directament a les pàgines de la història del teatre d'aquest país. Què en queda avui, passats uns dies, d'aquell espectacle? Evidentment en queda el testimoni en els programes de mà que guardem en un calaix, en les notícies i en els comentaris escrits o dits en els mitjans de comunicació i en les converses quan sortíem del teatre, en algunes gravacions que en donaran testimoni però que mai podran fer—nos sentir allò que vam viure quan estàvem asseguts a la nostra butaca immersos en aquell món que se'ns ofería allà mateix. I en quedarà, està clar, alguna marca ben emmagatzemada a la memòria si l'espectacle, com en aquest cas, ens ha colpit, ens ha commogut, ens ha fet sentir i pensar.

Però avui aquest espectacle ja no existeix, perquè un muntatge teatral té una vida curta i només té vida mentre els focus il·luminen una escena en la qual uns actors donen vida –fan vius– a uns personatges. I quan el teló baixa per darrera vegada, quan els focus s'apaguen definitivament i es comença a desmuntar el decorat, l'espectacle s'ha acabat i mai més es podrà tornar a veure. Potser se'n faran altres versions, altres muntatges, però ja seran altres vides, altres moments. La caducitat de la vida d'un espectacle marca una de les regles bàsiques del joc del teatre. Podem rellegir un llibre, tornar a veure una pel·lícula si s'ha editat en DVD, podem retornar a veure o tocar –si els ultraconservadors i reaccionaris responsables de museus ho permeten– una escultura exposada en el seu fons permanent, però no podrem tornar a veure una obra de teatre quan aquesta ha acabat la seva vida. Potser això és trist però és necessari que sigui així: el teatre és una màgia d'un moment que es fa des de la certesa de l'ara, des de l'experiència en directe. En el teatre no hi ha reproductibilitat tècnica possible: no es pot enllaunar, no es pot diferir. Aquesta màgia de l'obra que es viu en directe i que se sap finita és precisament allò que ajuda a donar al teatre –a certes representacions teatrals, evidentment no a totes– una aura especial.

He parlat d'aura i he parlat de l'art i la reproductibilitat tècnica. Evidentment aquests conceptes no són meus sinó que formen part de l'esquelet de la teoria estètica de Walter Benjamin, un dels pensadors més suggerents del segle XX que desenvolupa les seves reflexions dins del marc d'allò que s'ha anomenant l'Escola de Frankfurt. El concepte d'aura, parlant d'experiència estètica, és complex de definir però, per dir-ho d'una manera molt simple, podem considerar que l'aura és allò que s'afegeix, que embolcalla, una obra d'art o un paisatge i que fa que per a la persona que ho viu tingui una força i un sentit especial. El concepte d'aura de Benjamin s'ha d'entendre des de la voluntat de remarcar la importància vital, existencial, de certes experiències que donen gruix i sentit a la vida i que, per tant, posen en contacte d'una manera activa i irreplicable el subjecte i l'objecte, és a dir, la persona que contempla un espectacle, un paisatge, que escolta una peça musical, etc, i la pròpia peça o paisatge. Amb la noció d'aura es reforça el paper necessàriament actiu, creatiu, de l'espectador: cadascú ens acostem a una obra o a un paisatge amb el nostre bagatge emocional, de coneixements i d'experiències. I és en la trobada del subjecte amb l'obra que es produeix, de vegades, sense saber perquè, una màgia especial: aleshores és quan parlem d'aura.

Sens dubte en el teatre es pot viure la força d'una experiència plena d'aura. Tenim uns actors que treballen per a nosaltres i només per a nosaltres en aquell moment que mai més serà igual, que no es podrà repetir exactament. En l'espectacle *Un dia. Mirall trencat* era fàcil que una aura tendra i intensa alhora embolcallés tot aquell paisatge teatral. Perquè la vida hi batejava amb força. En algun racó de la nostra memòria, en algun lloc del nostre bagatge, com un pòsit dolcíssim, hi resta amablement aquesta experiència. I l'aura d'aquesta obra, metabolitzada en aliment estètic, farà de coixí a noves experiències, a nous moments plens d'aura, de vida, de sentit.

ve de la p gina anterior

Gran nivell del Ple (i 3)

Tercera gran discussió del Ple benicarlando: "el carxofo". Sí, heu llegit bé. Així ha batejat el regidor Cuenca la carxofa de Ferro que va substituir el burro de pedra que tants incidents va tindre, que sembla no ser del gust del regidor en qüestió. Com va dir "el carxofo que allí tienen también lo hubiera quitado". Sembla que el regidor Cuenca ha pres la directa i vol remodelar totes les escultures repartides pel terme. Primer les palmeres, ara les carxofes, després... *No dejare títere con cabeza*, que diria ell. Però la resta d'assumptes que influeix sobre la ciutadania... a passeig!

Gran nivell del Ple (i 4)

Quarta discussió del Ple benicarlando sobre l'assignatura de la Ciutadania, a proposta de l'oposició. Bé, molta, molta, certament no n'hi va haver, de discussió. Això sí, diríem que va ser... molt instructiva. D'eixes que denota el nivell del nostre batlle. Així, no es va poder discutir perquè l'alcalde deia que ell no sabia res d'aquestes coses i, per tant, la urgència de la qüestió no va ser aprovada. S'acabava la discussió. Tot i així, la resta d'assumptes que influeix sobre la ciutadania... a passeig!

Llicències afectuoses

Per cert, ens hem assabentat que l'alcalde es va referir a la Secretaria Autònoma de la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, María Ángeles Ureña, com a "Carinyet". Això sí, va demanar que, per favor, no ho posàrem en cap notícia. Així que els tafaners, per força se n'havien de fer ressò. Suposem que la parauleta devia ser pel caràcter simpàtic, amoroset i *valencianot*

de la senyora en qüestió. D'altra manera estem convençuts que el nostre alcalde no haguera airejat altres consideracions d'una manera tan pública com és una roda de premsa si no fos perquè volia destacar el seu puntet de ... seductor. Quin Don Juan tenim. I nosaltres sense assabentar-nos!

Carrer de les Corts Valencianes

Com sembla que no tenim un duro, han arribat les rebaixes a les urbanitzacions de carrers i, la prolongació de Corts Valencianes, segons les nostres informacions, quedarà ... com això que va a la piscina. Una capa de quitrà i com a nou, que anem de crisi. Els serveis que hauria de tindre, clavegueram, enllumenat, voreres ... quan arriben temps millors. Ací ni PGOU, ni Concert Previ (que no és un grup de rock), ni gaites. I això que no l'han de pagar ells. I no passa res!

El nou Cuenca

I nosaltres que no sabíem aquesta nova faceta del superregidor que més treballa en aquesta casa nostra que és l'Ajuntament: la de cantant! Entreu en la plana que a continuació us indiquem i coneixereu les últimes novetats del nou Antonio Cuenca que hem descobert. De segur que aviat el portaran a festes. Tot és qüestió de provar, igual ompli. Ací la teniu : <http://www.uncompletodesconocido.com/>

Bústia ciutadana

Els tafaners ens hem assabentat que el nostre ajuntament té una secció al seu web que serveix perquè la gent indique les seues problemàtiques i, si no passa res, rebrà la resposta del responsable de torn. Però hi ha alguns detalls que són

simplement curiosos. El primer, perquè ens remet a un plana de la Conselleria d'Immigració i Ciutadania. Que ací no en saben fer de planes d'eixes de ficar preguntes i respostes? El segon, com és que canvien el títol pel de "Buzón ciudadano", en *castellano del actual*? Fins i tot, algunes dates d'algunes preguntes, de sobte, apareixen en anglès. Ens imaginem que deu anar en consonància amb això de l'assignatura de la ciutadania de la qual el nostre alcalde ens sap tant. El tercer, algunes qüestions conflictives sembla que tenen unes respostes tardanes i això li resta eficàcia a una bústia de la qual, per cert, podrien fer-se més ressò de la seua existència. Tot i la possibilitat que és col·lapse. I per cert, suposem que ja hauran apanyat això que La Veu no estiga a la biblioteca. I és que...

Bases carxofa

Per cert, si mireu les bases del concurs del cartell del carxofa des de la plana en castellà, surt en castellà i, si ho feu des de la plana en valencià... també. Què? Com es nota que estem a les espanyes de Mariano i companyia!

Les os de la regidora de comerç

La regidora de comerç és simpatiquíssima. Sempre se'n riu. Tanta alegria segur que li deu fer guanyar vots al seu partit. Però, ah amic, quan parla perd tot l'encant. Tanca totes les vocals que pot, però les tanca fins extrems insospitats; quan diu una "o" posa la boca com si haguera de dir una "i". Entre aquesta i el de el aiuntament estem ben arreglats. Sort que el nostre Cuenca parla en *correcto castellano* i això dignifica l'empresa.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Fer i desfer... pilones

La setmana passada ja vam dir que ens va semblar curiós que inicialment ficaren el lector de targetes dins de la zona de vianants i la pilona al davant. I així, com no podia ser d'altra manera, una vegada ficats tots els estris d'accés a la zona en qüestió... van haver de llevar-los. Aquesta setmana, suposem, després que a algú li sortís fum del cap, s'ho han pensat bé i ja ho han apanyat. Per on accediran els vehicles ja et trobes, primer el lector i després la pilona. Certament, no sabem quin director d'obra tenen els que fan i desfan però, que la broma ens costarà cara, de segur. I és que cal ser soca per ficar les coses a l'inrevés.

Més de pilones

Per fi sembla que l'Ajuntament ha trobat la solució a l'accés a la zona de vianants. Després d'una assemblea multitudinària, i d'un conclave d'elegits, la cosa ha quedat ... igual que al principi, s'ha imposat la veu de l'amo, el binomi Marzal-Parra: horari d'entrada per a càrrega i descàrrega, tancat, per a tots, veïns i comerciants (fora d'eixe horari no es podrà entrar). Doncs, no ho entenem, aleshores, per què donar targetes si l'horari estarà igualment limitat? En fi, que no sabem per què tanta reunió, si al final igual s'ha acabat fent el que li ha donat la gana al regidor Marzal. Capacitat de convicció, de persuasió o... d'oposició?

Halloween

No cansats d'importar coses continuem fent el "primo" amb xorrades d'aquestes importades

dels emètiques del nord. Així, divendres passat a la nit, hi havia una mena de passió de gent jove, disfressada i no, passejant pels carrers com si foren els carnivals de la nostra ciutat veïna del nord. Entre vestits de bruixes, bruixots, *franquensteins*, *dràcules*... i altres personatges importats del més clàssic, i ranci, savoir affaire de la cultura gringa, el panorama nocturn benicarlando pareixia més extret d'una pel·lícula de terror, de la pitjor sèrie B, que de la nit d'abans del dia de difunts. Com que ací no en tenim de tradicions!

Halloween (i 2)

Mireu si és així el que dèiem abans, sobre aquesta

importació insulsa i fora de lloc de la cosa eixa del dia de les bruixes americana, que damunt, la diversió d'alguns joves era tirar ous pudents pel carrer i, acaçar-se amb escuma, com si fos la festa eixa de l'estiu que tots acaben xops. Si abans ja copiàvem, ara, amb la globalització eixa, l'estupidiari propi ja alcança cotes insofribles. Vinga, va, a copiar-nos les xorrades dels americans que queda "muy in"! Que dirien els pijos.

Gran nivell del Ple

Primera discussió del Ple benicarlando... per les entrades de Faemino i Cansado. Allí que vam haver de veure, durant quasi mitja hora, la baralla entre govern i oposició, dient-se el revés del porc, perquè alguns regidors, òbviament no del PP, no havien pogut entrar a veure al Faemino i companyia, perquè s'havien quedat sense entrades. Això sí, les del PP eren debades i estaven reservades. Però que esperava l'oposició? Però la resta d'assumptes que influeix sobre la ciutadania... a passeig!

Gran nivell del Ple (i 2)

Segona gran discussió del Ple benicarlando: *el palmericidi*. Una altra bona estona discutint el perquè del *palmericidi* institucional que l'equip de govern del PP va perpetrar a la rotonda de la plaça de la Constitució, sobre dos tristes palmeres que havia plantat el bipartit. Que si no hi havia informes; que si els del PP eren uns arrogants; que si tenien mania al que havia fet l'anterior equip de govern; que els del PP no podien veure res que hagués fet el binomi Psoe-Bloc; que si... Però la resta d'assumptes que influeix sobre la ciutadania... a passeig!

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 657

text EL LECTOR

Les coses van millorant i molt, senyora Garcia. Els seus xicuelos s'han proposat passar per cronistes seriosos de la realitat i al magnífic reportatge sobre els pluges de fa dos setmanes han afegit un número més mesurat del que és habitual. Això, si obviem els estirabots d'alguna mula guita que encara ha de lligar bé.

M'ha interessat el to amb què han presentat el tema de la setmana. És més les propostes de la plataforma Units per Benicarló pareixen de les més sensates que hem llegit en els últims decennis pel que fa a la planificació urbanística de la ciutat. No ho sé, hauria de parlar-ne el senyor Bausà, però a mi m'han recordat allò de la sostenibilitat i allò altre de la coresponsabilitat. Molt ocurrent ha estat també despenjar el quadre del menjador per a fotocopiar-lo a la pàg. 2. Fins i tot hi apareix el riu sec navegable de la mar Xica! Per cert, li he de recordar per enèsima vegada una precisió lingüística que ha vingut al cas cada vegada que tenim notícies del port esportiu: no en diem *amarres*, en valencià, sinó amarratges o amarraments.

Un poc més avant m'ha cridat l'atenció que entre número i número de *La Veu* els redactors se n'hagen anat a col·laborar en la construcció d'una escola a Nicaragua. Si més no, això és el que entenc del text que extrac de la notícia elaborada per la Redacció: "Entre unes coses i d'altres, el grup de docents que hem anat aquest estiu a Nicaragua va aconseguir recaptar més dels 6.000 dòlars". És clar que tractant-se de mestres, si una cosa els sobra són vacances...

Veig que la reincorporació del Dr. Climent coincideix amb un editorial d'allò més homologable, vull dir, que podria haver aparegut en una publicació seriosa de veritat. Feia moltes setmanes que trobava a faltar aquesta ponderació en l'anàlisi i aquesta moderació en l'exposició, a més d'un llenguatge formal i educat propi dels seus millors temps, quan hi sovintejava l'opinió de l'enyorat San Abdon. Tot això contrasta amb les guitzes de què li parlava al començament, verbi gratia, la irrupció del previsible Dr. Climent i la micció fora de test dels deslligats del futbol. Mire, jo, com que em mana aquesta faena, l'he de fer i procuro informar-me dels camins que porten els seus subordinats a deixar-la tantes vegades amb el cul a l'aire. Ja m'entén. Doncs em vaig mirar amb l'atenció que el tema mereix amb l'atenció que el tema mereix les pistes que apareixien en la foto que acompanya l'article de l'inclit facultatiu, vaig investigar i mire què he descobert: "*Show Me Your sloggi es una comunidad internacional online donde*

puedes elegir el mejor culo del mundo y hacer amigos, conoce gente de todo el mundo! Atrévete, sube una foto y déjate sorprender!". No tinc cap dubte que el Dr. Climent hi devia anar a posar perquè li fotografiaren el petador.

La millor

Una del doctor, que passa a la prestatgeria dels clàssics: "El doctor no deixa de sorprendre de l'estranya simetria d'aquest teixit, és curiós l'anàlisi que es pot fer seguint la corba evolutiva que flueix cap als dos forats de fuga que ens recorden la tècnica de perspectiva cònica." I una altra sobre la vida sexual de l'alcalde, que no sé a quin sant ve: "A força de la pressió popular, que no del seu partit, s'ha portat un tràfec, llevant-la i ficant-la, que Déu n'hi do." Entre aquestes exhibicions i les fotografies que tenen costum de posar *La Veu* s'està desviant cap al gènere que podem anomenar *revistas para caballeros*. Com diria Cuenca.

Desembarcament d'obres o escepticisme mesurat

Si hem de fer cas de tot el que ens ha dit l'alcalde que ens ha d'arribar en les properes dates, probablement, la millor opció, siga no sortir de casa. Si hem de fer cas de l'experiència, on totes les promeses acaben convertint-se ens cants de sirena, doncs, podem continuar com sempre, esperant.

Els benicarlandos del carrer ja estem massa acostumats, en el nostre esdevenir diari, a que els polítics ens prenguen, amb perdó, pel *pito* del sereno i, amb Mundo al capdavant, hem acumulat tal quantitat d'experiència en això que ja no ens sorprèn res. Tant és així que patim d'un meninfotisme tan galopant envers la classe política que ja fa que ni les inundacions ens hagen mobilitzat com seria d'esperar d'una població solidària. I és que les problemàtiques i mancances del nostre municipi són tan greus que ja seria hora que ferem alguna cosa per canviar aquesta dinàmica negativa.

Ara tornen a presentar-nos un grapat d'iniciatives que, de ser certa la seua execució imminent, li farien sortir els colors al propi Mundo per com de malament ens va deixar. Avinguda Catalunya, Hernan Cortés, Colon, Francisco Pizarro i Cesar Cataldo, com a carrers que seran aviat remodelats. També la plaça de la Constitució ha de rebre un liftin a consciència amb canvi, fins i tot, de la pastera de font que tenim (que aviat diuen ens mostraran la maqueta). Com no, l'eliminació de la rotonda del Marqués de Benicarló/plaça de la constitució, que tant molestava al regidor Cuenca perquè hi havia dos palmeres, ja comença a ser una nova realitat.

658

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Per altra banda, el centre de salut integrat, tot i que més menut que l'inicialment previst (csi, en minúscules, perquè no arriba per a més), també estarà a les portes de sortir a escena, encara que siga per ficar la tercera pedra. També el centre de dia i el geriàtric que començaran obres i, com no, la comissaria de policia, autonòmica, que serveix per a controlar la fórmula 1, els bous a la mar, o el Papa, i que se'ns

cepillarà un edifici previst per a infraestructures culturals de les que tant necessitats estem.

Per últim ens ha d'arribar la ja més que pagada depuradora, terciària (més que a Vinaròs, que és secundària, això si que serà un avanç), per tancar tot aquest tropell de milions que ens han de caure al damunt.

I per si faltava alguna cosa, el nostre alcalde, ha demanat l'ajuda als socialistes perquè intrecedisquen davant de Costes i tinguéssim, per fi, el nostre passeig marítim, que ens ha d'enllaçar amb Peníscola (que esperem no acabe tan mal fet com aquell).

Desitgem que tot arribe a bon port però, coneixedors del que passa sempre, per si de cas, nosaltres ficarem el rellotge, en marxa enrera, perquè vaja descomptant els dies que falten perquè comencen, per exemple, les obres del csi o, els dies perquè dimitisca el nostre alcalde. Tal com ell va prometre que faria si abans d'acabar l'any no s'iniciava.

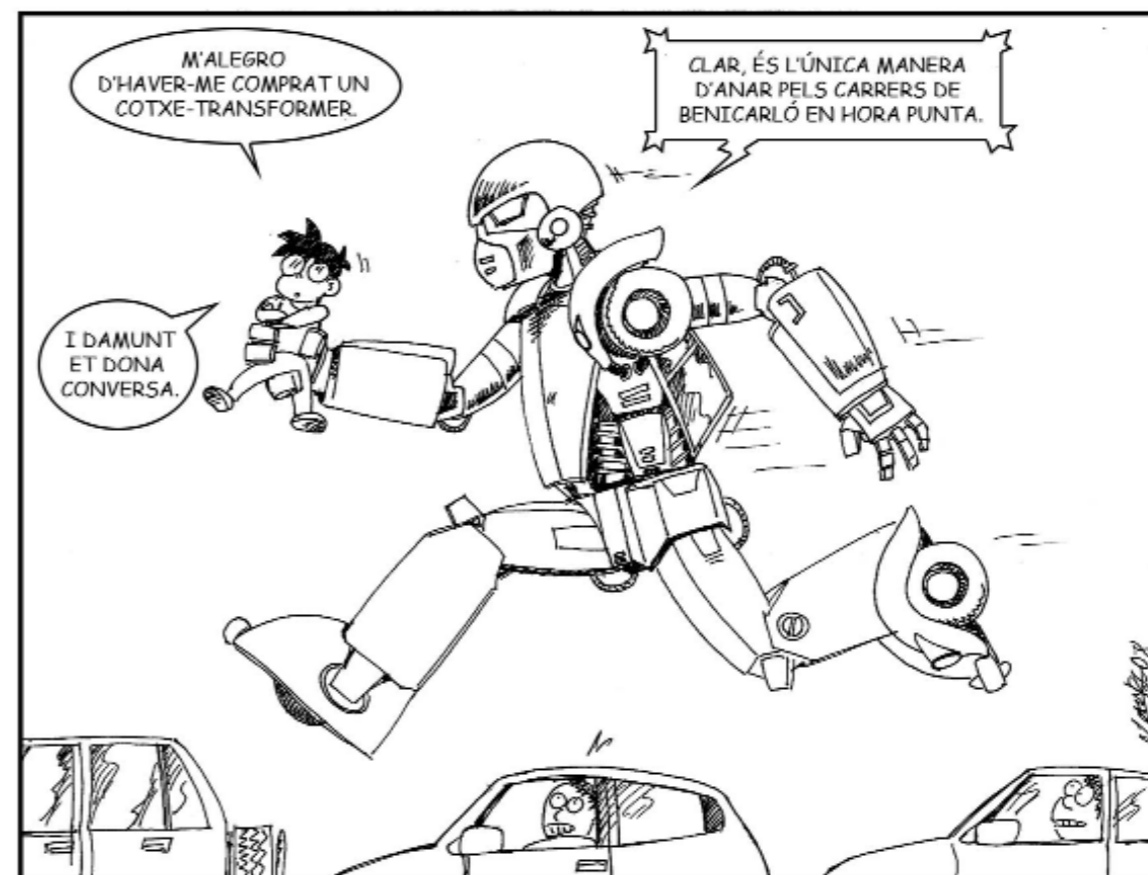
Un incís, davant d'aquesta dèria d'alçar carrers, seria bo que algú recordés que, el més important, el que serveix d'entrada al centre del poble, ha tornat a ser oblidat. Parlem de "l'Avinguda de les Morenes". I és que caldria rebatejar-lo aviat. Escèptics? Nooo. ...

Per Xavi Burriel

Solucions de ciència ficció al trànsit

El còmic

El còmic

EDITORIAL

Carxofa: Per al CD Benicarló. Tres partits seguits guanyant, que ja és un rècord, però a més, amb tots els jugadors de la pedrera. I sense cobrar un fix al mes. I tot i haver perdut contra els del poble veí del nord, aquesta setmana, continuem davant a la classificació. Amb moral i que continuen potenciant la pedrera.

Panissola: Per a l'alcalde, per no saber res. Mira que no tenir ni idea de la problemàtica de l'assignatura de la Ciutadania? I damunt ho diu al Ple i es queda tan ample. Tant era així que no van poder ni parlar-ne. Segurament li feia falta el traductor a l'anglès!

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

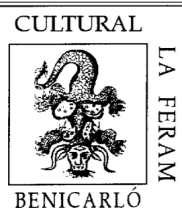
Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

